

Samo u procesu
spoznavanja samoga
sebe možemo
spoznati bilo što drugo.

Veoma je opasno stajati
preblizu rijeci tuđih
misli - što je struja brža,
to će nas lakše povući i
udaljiti od nas samih.

Vidiš... tvoj način
razmišljanja znatno se
razlikuje od mojega.
Naposljetku, umjetnost
je put postizanja
"osobne" slobode.

Tvoj put nije moj put,
kao što ni moj put nije
tvoj. Dakle bezobzira
na to možemo li se
složiti, upamti da
umjetnost "živi" ondje
gdje je apsolutna
sloboda.

Um zapovijeda, a tijelo
izvršava zapovijedi.
Stoga svaki potez mora
biti izveden
"nenamjerno", bez
nastojanja.

Zato savršeni učitelj
koji želi voditi, zapravo
slijedi. Iako je iznad on
slijedi. Iako je iznad
njih, ljudi ga ne
doživljavaju kao uvredu.
Budući da se on ne
nadmeće, nitko se ne
nadmeće s njime.

Majstor kung fua je suzdržan, tih i skroman te ne osjeća ni najmanju želju za dokazivanjem. Pod utjecajem vježbe njegova vještina postaje duhovna, a duhovne težnje donose mu još veću slobodu, koja izaziva preobrazbu. Slava i položaj njemu ne znače ništa.

Voda je toliko fina da je nije moguće uhvatiti šakom, možemo je udariti, ali joj nećemo nanijeti bol; možemo je ubosti, ali je nećemo raniti; možemo je prerezati, ali je nećemo podijeliti. Sama po sebi nema oblik, već se prilagođava onome u čemu se nalazi. Ako je se zagrije do stupnja pare, postaje nevidljiva, ali posjeduje dovoljno moći da rascijepi samu Zemlju. Smrznuta se kristalizira u čvrstu stijenu. Najprije je silovita poput slapova Nijagare, a potom mirna poput tihog jezera.

Zapadnjački um možemo usporediti s hrastom koji je čvrst i krut, odolijeva jakom vjetru. Ali, kad vjetar ojača, hrast puca. S druge strane, kineski je um nalik na bambus koji se povija na jakom vjetru. Kad vjetar prestane bambus se ponovno uspravlja, jači no prije.

Ako želimo preživjeti bilo koju bitku, potrebno je usklađeno povezivati blagost i čvrstoću u cjelinu u kojoj katkad dominira jedna, a katkad druga. Stoga ni blagost ni čvrstoća ne čine više od polovice razdvojene cjeline koja čini istinsku metodu borilačke vještine. Zbog toga je praktičar kung fua savitljiv, ali ne i popustljiv, čvrst, ali ne i krut.

Kung fu je toliko izniman zato jer nije nimalo osobit. Posrijedi je jednostavno neposredno izražavanje osjećaja uz što manje poteza i energije. Svaki je pokret sam po sebi takav, bez izvještačenosti kojom smo skloni opterećivati pokrete. Što smo bliži istinskoj metodi kung fua, to se manje energije trati na izražavanje. Kung fu valja promatrati bez stroge formalnosti, a ako žudimo za složenošću i smrtonosnim tehnikama, ostaje nam tajna.

Upamtite da vi ne "izvodite" tehniku već je "izražavate". Kad vas netko napadne, nećete primjenjivati tehniku broj jedan ili možda tehniku broj dva, položaj broj tri, već ćete, čim postanete svjesni napada, jednostavno djelovati poput zvuka te odgovoriti bez promišljene namjere. Kao da mi se odazovete kad vas pozovem ili uhvatite ono što sam vam dobacio. To je sve.

Mnogi su filozofi poput onih ljudi koji govore jedno, a čine drugo. Ono što propovijedaju često je potpuno drugačije od onoga što žive. Filozofiji prijete opasnost od potpunog svodenja na propovijedanje. Filozofija nije "življenje", već aktivnost vezana uz teoretsko znanje, a većina filozofa ne živi svoju filozofiju, već jednostavno teoretizira o njoj, promišlja je. A promišljati nešto znači biti izvan toga.

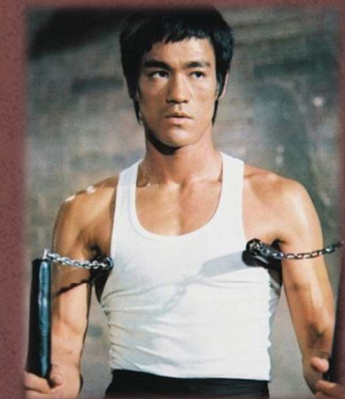

Čovjek želi biti cijenjen i postići visok položaj, automatski podliježe strahu od gubitka toga položaja. Jednostavno budi običan i ništa posebno. Jedi, prazni crijeva, mokri, a kad si umoran leži. Neznalica će mi se smijati, ali će me mudar razumjeti.

Čovjek ne živi konceptijski ili znanstveno definiran život; istinska kvaliteta življenja je u jednostavnom življenju.

Ja postupam na svoj način, a ti postupaš na svoj. Ja ne živim zato da bih ostvarivao tvoja očekivanja. Ti ne živiš da bi ostvarivao moja očekivanja. Ti si ti, a ja sam ja; a ako se kojim slučajem pronađemo, to je divno. Ako ne, tu nema pomoći.

Onaj tko pokušava
stajati na prstima, ne
može stajati mirno.
Onaj tko previše ističe
noge, ne može hodati.
Onaj tko se previše
nameće, biva zanemaren.
Onaj tko previše ustraje
u svojim viđenjima,
nalazi malo
istomišljenika. Onaj tko
prisvaja previše zasluga,
ne dobiva čak ni ono što
zaslužuje. Onaj tko je
previše ohol, uskoro biva
ponižen. Takve se
osobine osuđuju kao
krajnosti pohlepe i
aktivnosti kojom čovjek
uništava samoga sebe.

